

MIERZIĆ (13) *vb impf*

Wymowa: *mier-zić*.

e pochylone.

inf mierzić (3). ◇ *praes 3 sg* mierzi (2). ◇ *3 pl* mierzą (2). ◇ *praet 3 sg f* mierziła (2). ◇ *imp 2 sg* mierź (2). ◇ *3 pl* niech mierzą (2). ◇ *con 3 sg m* by mierził (2). ◇ *part praes act* mierząc (2).

Sł stp: *mierzić, mirzić, Cn s.v. mierzić się, Linde XVI-XVIII w.*

Budzić w kimś wstręt do kogoś lub czegoś, obrzydzać coś komuś; tu w sensie moralnym [w tym: komu (12), kogo, co (11)] (13): Iáko też będzie zwiázan grzech/ kthory nigdy iuż mocy nie będzie miał nas mierzić Pánu nászemu. *RejPos* [136], 49, 54; *RejZwierc* 162; byłbyś przeklęctwem iáko ono fámo/ lecz przeklinániem przeklniesz ono/ á mieżąc [*abominando*] omierziś ie. *BudBib Deut* 7/26.

W charakterystycznych połączeniach: *mierzić ludziom, Panu (Bogu) (3); mierzić człowieka, dworzany grzech (2), kościół, starość (2), światłość, zbytki.*

Zwrot: »sobie mierzić« = *mieć wstręt, czynić sobie wstrętnym [szyk zmienny] (8)*: Gdyż íą błogofławieni co íie śródku dzyerzą/ A zbytki niepotrzebne fámi íobie mierzą. *RejWiz* 14; *RejPos* 146; *RejZwierc* 172 [2 r.] 172v; Niech źli/ iáko chcą/ íiebie miérzą íobie *KochPs* 11. *Cf Szeregi.*

Szeregi: »sobie mierzić albo się brzydzić« (1): A Czemuż thy íobie maż mierzić ítárość íwoię álbo íie íą brzydzić? *RejZwierc* 173v.

»gardzić a mierzić« (1): ale yích ym [*grzechem*] gardzyla a on íobyemyerfzyla wtym pokutą ukazala *PatKaz III* 137v.

Synonimy: *brzydzić, hydzić.*

Formacje współrdzenne: *mierzić się, obmierzić, omierzić, omierzić się, zmierzić; mierzić, mierzić się; mierznąć, nadmierznąć, namierznąć, obmierznąć, omierznąć; przemierznąć, wzmierznąć, zmierznąć; mierzęczyć, mierzęczyć się; omierzienić, zmierzienić; mierzęcać się.*

Cf 1. MIERZIENIE, MIERZIONY